

Dz. U. 2022 poz. 1768**USTAWA**

z dnia 5 sierpnia 2022 r.

o zmianie ustawy o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 23 października 2018 r. o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg (Dz. U. z 2022 r. poz. 505, 655 i 1561) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1d w brzmieniu:

- „1a) terminalu intermodalnym – rozumie się przez to obszar, na którym znajduje się obiekt budowlany w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 r. poz. 88, 1557 i 1768) lub zespół obiektów budowlanych wraz z urządzeniami specjalistycznymi i infrastrukturą, które umożliwiają prowadzenie załadunku, wyładunku lub innych czynności ładunkowych, a także czasowe składowanie intermodalnych jednostek ładunkowych z wykorzystaniem przynajmniej dwóch rodzajów transportu;
- 1b) dojeździe do terminala intermodalnego – rozumie się przez to drogę publiczną lub jej odcinek przebiegający od terminala intermodalnego do najbliższej drogi krajowej lub wojewódzkiej;
- 1c) specjalnej strefie ekonomicznej – rozumie się przez to strefę, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1670 oraz z 2021 r. poz. 2105);
- 1d) dojeździe do strefy – rozumie się przez to drogę publiczną lub jej odcinek łączący wyznaczoną granicę specjalnej strefy ekonomicznej, zwanej dalej „strefą”, z najbliższą drogą publiczną;”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) spółce – rozumie się przez to:

- a) jednoosobową spółkę Skarbu Państwa,
- b) spółkę, w której wszystkie akcje (udziały) są własnością Skarbu Państwa, z wyjątkiem akcji (udziałów) nieodpłatnie udostępnionych pracownikom na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Użyte w przepisach ustawy określenia „droga publiczna”, „droga powiatowa”, „droga gminna”, „droga wojewódzka”, „droga krajowa”, „droga o znaczeniu obronnym”, „droga wewnętrzna”, „budowa”, „przebudowa”, „remont”, „skrzyżowanie” i „pas drogowy” odpowiadają znaczeniu, jakie im nadano w przepisach ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1693 i 1768).”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

- 2) w art. 3:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W Banku Gospodarstwa Krajowego, zwanym dalej „Bankiem”, prowadzony jest Fundusz.”;
 - b) uchyla się ust. 2;
- 3) w art. 4:
- a) w ust. 1 po pkt 2b dodaje się pkt 2c i 2d w brzmieniu:
„2c) budowie, przebudowie lub remoncie dojazdów do terminali intermodalnych lub budowie, przebudowie lub remoncie dojazdów do stref, zwane dalej „zadaniami dojazdowymi”;
 - 2d) budowie, przebudowie, remoncie dróg wojewódzkich lub poprawie bezpieczeństwa niechronionych uczestników ruchu, polegające w szczególności na budowie, przebudowie lub remoncie dróg dla pieszych, dróg dla pieszych i rowerów, dróg dla rowerów, przejść dla pieszych, przejazdów dla rowerów, peronów przystankowych wraz z dojazdami do tych peronów na drogach wojewódzkich, zwane dalej „zadaniami wojewódzkimi”;
- b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:
„1a. W ramach realizacji zadań powiatowych i gminnych mogą być w szczególności dofinansowane zadania mające na celu wyłącznie poprawę bezpieczeństwa niechronionych uczestników ruchu, polegające w szczególności na budowie, przebudowie lub remoncie dróg dla pieszych, dróg dla pieszych i rowerów, dróg dla rowerów, przejść dla pieszych, przejazdów dla rowerów, peronów przystankowych wraz z dojazdami do tych peronów.”;
- c) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
„1b. W ramach realizacji zadań powiatowych i gminnych mogą być w szczególności dofinansowane zadania polegające wyłącznie na remoncie dróg powiatowych lub gminnych.”;
- d) w ust. 4 wyrazy „ust. 1 pkt 1–2b” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 1–2b i 2c w zakresie zadań dojazdowych do stref, oraz w pkt 2d”;
- e) w ust. 7 wyrazy „ust. 1 pkt 1–2a i 3” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 1–2a i 2c w zakresie zadań dojazdowych do stref, oraz w pkt 2d i 3”;
- 4) w art. 5:
- a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) odsetek z tytułu oprocentowania środków Funduszu oraz odsetek od lokat okresowo wolnych środków Funduszu;”;
 - b) dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:
„9. Od obowiązku dokonywania wpłat, o których mowa w ust. 1 pkt 5, są zwolnione spółki:
1) będące operatorami systemu przesyłowego w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385 i 1723);
2) działające na podstawie ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722);
3) będące podmiotami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 633, 655, 974 i 1079).
10. Bank nie może zaciągać kredytów i pożyczek oraz emitować obligacji na rzecz Funduszu.”;
- 5) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Minister właściwy do spraw budżetu, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, przekazuje Funduszowi skarbowe papiery wartościowe na dofinansowanie zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1–2d.”;
- 6) w art. 7 w ust. 1:
- a) po pkt 2b dodaje się pkt 2c i 2d w brzmieniu:
„2c) dofinansowanie zadań dojazdowych;
2d) dofinansowanie zadań wojewódzkich;”;

- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) wypłatę wynagrodzenia dla Banku, o którym mowa w art. 9b.”;
- 7) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:
- „Art. 7a. 1. Okresowo wolne środki Funduszu Bank może lokować w:
- 1) innych bankach;
 - 2) papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa;
 - 3) papiery wartościowe emitowane przez Narodowy Bank Polski.
2. Suma lokat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w jednym banku lub grupie banków powiązanych ze sobą kapitałowo lub organizacyjnie, nie może przekroczyć 25% okresowo wolnych środków Funduszu.”;
- 8) w art. 9:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z Bankiem sporządza roczny plan finansowy Funduszu.
2. Plan finansowy Funduszu określa w szczególności przeznaczenie środków Funduszu zgodnie z art. 7.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2f w brzmieniu:
- „2a. Minister właściwy do spraw transportu, nie później niż do dnia 1 czerwca roku poprzedzającego rok, w którym plan finansowy Funduszu ma obowiązywać, przedstawia projekt tego planu do uzgodnienia w zakresie finansowym ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.
- 2b. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 2a, następuje do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego rok, w którym plan finansowy Funduszu ma obowiązywać.
- 2c. Minister właściwy do spraw transportu przekazuje uzgodniony plan finansowy Funduszu do Banku w terminie 3 dni roboczych.
- 2d. Bank wyodrębnia w swoim planie finansowym plan finansowy Funduszu.
- 2e. Plan finansowy Funduszu stanowi podstawę dokonywania wypłat ze środków Funduszu.
- 2f. Bank:
- 1) sporządza dla Funduszu odrębny bilans oraz rachunek zysków i strat, które stanowią załączniki do sprawozdania finansowego tego banku;
 - 2) składa ministrowi właściwemu do spraw transportu oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w terminie do końca miesiąca następującego po każdym kwartale informację o realizacji planu finansowego Funduszu.”,
- c) uchyla się ust. 3,
- d) w ust. 4 wyrazy „wpłat, przychodów i zysków, o których mowa w art. 5 pkt 1, 4 i 5” zastępuje się wyrazami „wpłat, przychodów i zysków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, 4 i 5”;
- e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Minister właściwy do spraw transportu może dokonywać przesunięć przewidzianych w planie finansowym Funduszu kwot pomiędzy poszczególnymi pozycjami wydatków w ramach łącznej kwoty wydatków określonej w planie finansowym.”;
- 9) użyte w art. 9 w ust. 4, w art. 20 w ust. 1, w art. 26 w ust. 5 i 10 i w art. 31 w ust. 9, w różnych przypadkach, wyrazy „dysponent Funduszu” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw transportu”;
- 10) po art. 9 dodaje się art. 9a–9c w brzmieniu:
- „Art. 9a. Minister właściwy do spraw transportu zawiera z Bankiem porozumienie określające:
- 1) tryb opracowania planu finansowego Funduszu;
 - 2) szczegółowy sposób i terminy dokonywania wypłat ze środków Funduszu;
 - 3) sposób i terminy dokonywania przez Bank lokat, o których mowa w art. 7a;

- 4) terminy i sposób przekazywania przez Bank informacji o realizacji planu finansowego Funduszu;
- 5) sposób rozporządzania skarbowymi papierami wartościowymi, o których mowa w art. 6 ust. 1.

Art. 9b. 1. Bank pobiera wynagrodzenie prowizyjne z tytułu obsługi Funduszu.

2. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób i terminy jego wypłaty, uwzględniając koszty Banku ponoszone w związku z prowadzeniem Funduszu.

Art. 9c. 1. Kwoty środków finansowych wynikające z zawartych umów, o których mowa w:

- 1) art. 28 ust. 1,
- 2) art. 36 ust. 1,
- 3) art. 36e ust. 1,
- 4) art. 36j ust. 1,
- 5) art. 36n ust. 1,
- 6) art. 36t ust. 1,
- 7) art. 39 ust. 4

– nie są ujmowane w księgach rachunkowych ministra właściwego do spraw transportu oraz wojewodów.

2. Minister właściwy do spraw transportu oraz wojewodowie prowadzą dla umów, o których mowa w ust. 1, ewidencję tych umów.”;

11) w art. 10:

a) uchyla się ust. 1 i 2,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Wojewoda zawiera z ministrem właściwym do spraw transportu oraz Bankiem porozumienie określające warunki dofinansowania zadań powiatowych i zadań gminnych w danym województwie.

4. Porozumienie, o którym mowa w ust. 3, określa w szczególności:

- 1) sposób i termin wnioskowania do Banku o środki Funduszu;
- 2) sposób i terminy przekazywania środków Funduszu;
- 3) sposób zwrotu niewykorzystanych przez jednostki samorządu terytorialnego środków Funduszu.”,

c) uchyla się ust. 5;

12) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Bank, na wniosek wojewody, dokonuje wypłat ze środków Funduszu na rzecz jednostek samorządu terytorialnego realizujących zadania powiatowe i zadania gminne.

2. Bank, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, dokonuje wypłat ze środków Funduszu na rzecz jednostek samorządu terytorialnego realizujących zadania:

- 1) mostowe;
- 2) obwodnicowe;
- 3) miejskie;
- 4) dojazdowe;
- 5) wojewódzkie;
- 6) obronne.

3. Wojewoda albo minister właściwy do spraw transportu wnioskuje o wypłaty środków, o których mowa w ust. 1 i 2, dla zadań:

- 1) powiatowych i gminnych w terminach wynikających z umów, o których mowa w art. 28 ust. 1;
- 2) mostowych w terminach wynikających z umów, o których mowa w art. 36 ust. 1;
- 3) obwodnicowych w terminach wynikających z umów, o których mowa w art. 36e ust. 1;

- 4) miejskich w terminach wynikających z umów, o których mowa w art. 36j ust. 1;
 - 5) dojazdowych w terminach wynikających z umów, o których mowa w art. 36n ust. 1;
 - 6) wojewódzkich w terminach wynikających z umów, o których mowa w art. 36t ust. 1;
 - 7) obronnych w terminach wynikających z umów, o których mowa w art. 39 ust. 4.”;
- 13) uchyla się art. 12;
- 14) uchyla się art. 13;
- 15) w art. 14:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość dofinansowania ustala się, biorąc pod uwagę wskaźnik dochodów podatkowych jednostki samorządu terytorialnego danego rodzaju, o którym mowa w art. 20 ust. 4 i art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1672, z późn. zm.²⁾), pomnożony przez liczbę mieszkańców tej jednostki, pomniejszony o wpłaty danej jednostki samorządu terytorialnego, o których mowa odpowiednio w art. 29 i art. 30 tej ustawy, i powiększony o przysługujące danej jednostce samorządu terytorialnego część wyrównawczą i część równoważącą subwencji ogólnej, podzielony przez liczbę mieszkańców tej jednostki, w stosunku do sumy wskaźników dochodów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego danego rodzaju pomnożonych przez liczbę mieszkańców tych jednostek w skali kraju, pomniejszonych o sumę wpłat jednostek samorządu terytorialnego danego rodzaju, o których mowa w art. 29 i art. 30 tej ustawy, i powiększonych o sumę przysługujących im części wyrównawczych i równoważących subwencji ogólnej, podzielonych przez liczbę mieszkańców jednostek samorządu terytorialnego danego rodzaju.”,
 - b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) część wyrównawcza i część równoważająca subwencji ogólnej oraz wpłaty do budżetu państwa ustalone na rok bazowy;”;
- 16) w art. 16a:
- a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Kwotę dochodów podatkowych podregionu, o których mowa w ust. 4, oblicza się jako sumę wskaźników dochodów podatkowych gmin, o których mowa w art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, pomnożonych przez liczbę mieszkańców tych gmin oraz wskaźników dochodów podatkowych powiatów, o których mowa w art. 22 ust. 4 tej ustawy, pomnożonych przez liczbę mieszkańców tych powiatów.”,
 - b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Średni dochód gmin i powiatów na mieszkańca kraju oblicza się, dzieląc kwotę dochodów podatkowych wszystkich podregionów, o której mowa w ust. 5, przez liczbę ludności wszystkich gmin w kraju.”,
 - c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Podstawę wyliczenia średnich dochodów gmin i powiatów, o których mowa w ust. 2, stanowi liczba mieszkańców zamieszkałych na obszarze danej jednostki samorządu terytorialnego, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok bazowy, ustalona przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do dnia 31 maja roku bazowego.”;
- 17) po art. 16b dodaje się art. 16c i art. 16d w brzmieniu:
- „Art. 16c. 1. Jednostka samorządu terytorialnego może otrzymać ze środków Funduszu dofinansowanie zadania dojazdowego do:
- 1) terminala intermodalnego w wysokości 95% kosztów realizacji tego zadania;
 - 2) strefy w wysokości do 80% kosztów realizacji tego zadania.
2. Do ustalenia wysokości dofinansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stosuje się przepisy art. 14 ust. 2 i 3.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1901 i 1927 oraz z 2022 r. poz. 646, 655, 1116, 1265 i 1730.

3. Wysokość dofinansowania udzielonego nie może przekroczyć na zadanie dojazdowe do:

- 1) terminala intermodalnego – 300 mln zł;
- 2) strefy – 50 mln zł.

Art. 16d. 1. Jednostka samorządu terytorialnego może otrzymać ze środków Funduszu dofinansowanie zadania wojewódzkiego w wysokości do 80% kosztów realizacji tego zadania.

2. Do ustalenia wysokości dofinansowania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 16a ust. 2–9.”;

18) uchyla się art. 17;

19) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1, wojewoda dokonuje podziału tych środków między zadania powiatowe i zadania gminne, uwzględniając liczbę powiatów i gmin w województwie oraz funkcje transportowe wykonywane przez drogi powiatowe i gminne.”;

20) w art. 21:

a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Wojewoda w ramach środków, o których mowa w art. 20 ust. 1, może ogłosić i przeprowadzić nabór ograniczony wyłącznie do zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1b.”,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Ogłoszenie o naborze może ponadto przewidywać wymogi formalne, które powinien spełnić wnioskodawca po zakończeniu naboru wniosków o dofinansowanie, a przed podpisaniem umowy o dofinansowanie.”;

21) w art. 23:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku naboru, o którym mowa w art. 21 ust. 4, ogłaszanego po dniu 15 października danego roku wnioski o dofinansowanie, o których mowa w ust. 1, składa się w terminie 14 dni od dnia udostępnienia ogłoszenia o naborze.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy wniosek o dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) nie spełnia wymogów formalnych, o których mowa w ust. 2, lub określonych w ogłoszeniu o naborze, zgodnie z art. 21 ust. 7 pkt 2, lub
- 2) zawiera oczywiste omyłki

– komisja wzywa wnioskodawcę do jego uzupełnienia lub poprawienia w nim oczywistych omyłek, w terminie 10 dni, a w przypadku naboru, o którym mowa w art. 21 ust. 4, ogłaszanego po dniu 15 października danego roku – w terminie 5 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.”;

22) w art. 24:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) poprawę stanu bezpieczeństwa ruchu drogowego, ze szczególnym uwzględnieniem bezpieczeństwa ruchu drogowego niechronionych uczestników ruchu;”,

b) w ust. 1a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) stanu bezpieczeństwa ruchu drogowego niechronionych uczestników ruchu;”,

c) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W przypadku naboru, o którym mowa w art. 21 ust. 1b, dokonując oceny, o której mowa w ust. 1, komisja bierze pod uwagę wyłącznie:

- 1) poprawę stanu bezpieczeństwa ruchu drogowego, ze szczególnym uwzględnieniem bezpieczeństwa ruchu drogowego niechronionych uczestników ruchu;
- 2) zapewnienie spójności sieci dróg publicznych;
- 3) poprawę dostępności transportowej jednostek administracyjnych;

- 4) poprawę dostępności terenów inwestycyjnych;
 - 5) poprawę dostępności terenów objętych przedsięwzięciami lub inwestycjami powiązаныmi z przedsięwzięciem infrastrukturalnym, o których mowa w art. 5c ust. 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu tworzenia lokali mieszkalnych na wynajem, mieszkań chronionych, noclegowni, schronisk dla osób bezdomnych, ogrzewalni i tymczasowych pomieszczeń.”;
- d) uchyla się ust. 2,
- e) w ust. 9 wyrazy „o której mowa w ust. 5” zastępuje się wyrazami „o której mowa w art. 26 ust. 3 pkt 1”;
- 23) w art. 25:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. W przypadku naboru, o którym mowa w art. 21 ust. 4, ogłaszanego po dniu 15 października danego roku, wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw transportu listę, o której mowa w art. 24 ust. 5, w terminie 45 dni od dnia ogłoszenia naboru.”;
- b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) ich zgodności z wysokością środków przeznaczonych w planie finansowym Funduszu na dany rok na dofinansowanie zadań powiatowych oraz zadań gminnych, z uwzględnieniem podziału środków na poszczególne województwa dokonanego zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 8;”;
- 24) w art. 26:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Ustanawia się rezerwę w wysokości 5% sumy kwot, o których mowa w art. 20 ust. 1.”;
- b) w ust. 2 wyrazy „o której mowa w art. 9 ust. 3” zastępuje się wyrazami „o której mowa w ust. 1a”;
- c) w ust. 3 w pkt 2:
- w lit. a skreśla się wyrazy „załączonym do ustawy budżetowej”;
 - w lit. b wyrazy „o której mowa w art. 9 ust. 3” zastępuje się wyrazami „o której mowa w ust. 1a”;
- d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
- „4a. Zadanie powiatowe oraz zadanie gminne może zostać umieszczone tylko na jednej liście zadań powiatowych i gminnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, albo zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1a, albo zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1b.”;
- e) w ust. 6:
- pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) wygaśnięcia umowy na podstawie art. 28 ust. 7 albo 8;”;
- dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:
- „4) gdy umowa o udzielenie dofinansowania zadania wieloletniego nie została zawarta w terminie określonym w art. 28 ust. 3b;
- 5) gdy umowa o dofinansowanie nie została zawarta w wyniku niespełnienia przez wnioskodawcę wymogów formalnych, o których mowa w art. 21 ust. 8.”;
- 25) w art. 28:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Jeżeli w ogłoszeniu o naborze zostały zawarte wymogi formalne, o których mowa w art. 21 ust. 8, zawarcie umowy o udzielenie dofinansowania zadania powiatowego albo zadania gminnego uzależnione jest od ich spełnienia.”;
- b) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:
- „3b. Umowa o udzielenie dofinansowania zadania wieloletniego jest zawierana w terminie do końca roku kalendarzowego następującego po roku, w którym przeprowadzono nabór.”;

- c) w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) wysokość udziału środków własnych;”;
- d) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) robót budowlanych w celu realizacji zadania objętego wnioskiem o dofinansowanie, o którym mowa w art. 23 ust. 1 – w przypadku gdy roboty te nie są objęte postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego;”;
- 26) w art. 29:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Właściwy wojewoda zatwierdza rozliczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, albo odmawia zatwierdzenia tego rozliczenia w terminie 30 dni od dnia jego przekazania, o czym informuje pisemnie wnioskodawcę.”;
- b) w ust. 4 wyrazy „dnia 31 marca” zastępuje się wyrazami „dnia 30 kwietnia”;
- 27) w art. 34:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Na podstawie listy, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu udziela dofinansowania na zadanie mostowe ze środków Funduszu do wysokości środków przeznaczonych na dofinansowanie zadań mostowych ustalonej w planie finansowym Funduszu.”;
- b) uchyla się ust. 4;
- 28) w art. 36:
- a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Minister właściwy do spraw transportu zawiera umowy z wnioskodawcą o udzielenie dofinansowania zadania mostowego.”;
- b) w ust. 2 po wyrazie „odpowiednio” dodaje się wyrazy „, przy czym ilekroć w tych przepisach jest mowa o wojewodzie, rozumie się przez to ministra właściwego do spraw transportu.”;
- c) uchyla się ust. 3,
- d) w ust. 4 wyrazy „dnia 31 marca” zastępuje się wyrazami „dnia 30 kwietnia”;
- 29) w art. 36a:
- a) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:
„3b. Do informacji o naborze przepis art. 21 ust. 8 stosuje się odpowiednio.”;
- b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
„4. Minister właściwy do spraw transportu w informacji o naborze może wskazać maksymalną liczbę:
1) wniosków, które może złożyć jeden zarządca drogi, lub
2) zadań obwodnicowych, które mogą uzyskać dofinansowanie z jednego województwa
– w ramach tego naboru.
5. Ustanawia się rezerwę w wysokości 5% kwoty, o której mowa w ust. 3 pkt 1.”;
- 30) w art. 36c:
- a) w ust. 2:
– pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) dokonać zmian na listach, o których mowa w art. 36b ust. 4,”;
– uchyla się pkt 2,
- b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) wysokość dofinansowania zadań obwodnicowych, uwzględniając podział rezerwy, o której mowa w art. 36a ust. 5, dokonany zgodnie z ust. 3.”;

- c) w ust. 7 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) gdy umowa o dofinansowanie nie została zawarta w wyniku niespełnienia przez wnioskodawcę wymogów formalnych zawartych w ogłoszeniu o naborze, które powinien spełnić wnioskodawca po zakończeniu naboru wniosków o dofinansowanie, a przed podpisaniem umowy o dofinansowanie, na podstawie art. 36a ust. 3b.”;
- 31) w art. 36e:
a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Do umowy, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 28 ust. 1a–3 oraz 4–6 stosuje się odpowiednio.”,
b) w ust. 4 wyrazy „dnia 31 marca” zastępuje się wyrazami „dnia 30 kwietnia”;
- 32) w art. 36f:
a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Do informacji o naborze przepis art. 21 ust. 8 stosuje się odpowiednio.”,
b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Ustanawia się rezerwę w wysokości 5% kwoty, o której mowa w ust. 3 pkt 1.”;
- 33) w art. 36h:
a) w ust. 2:
– pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) dokonać zmian na listach, o których mowa w art. 36g ust. 4;”,
– uchyla się pkt 2,
b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) wysokość dofinansowania zadań miejskich, uwzględniając podział rezerwy, o której mowa w art. 36f ust. 5, dokonany zgodnie z ust. 3.”,
c) w ust. 7 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) gdy umowa o dofinansowanie nie została zawarta w wyniku niespełnienia przez wnioskodawcę wymogów formalnych zawartych w ogłoszeniu o naborze, które powinien spełnić wnioskodawca po zakończeniu naboru wniosków o dofinansowanie, a przed podpisaniem umowy o dofinansowanie, na podstawie art. 36f ust. 3a.”;
- 34) w art. 36j:
a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Do umowy, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 28 ust. 1a–3 i 4–8 stosuje się odpowiednio.”,
b) w ust. 4 wyrazy „dnia 31 marca” zastępuje się wyrazami „dnia 30 kwietnia”;
- 35) po art. 36j dodaje się art. 36k–36t w brzmieniu:
„Art. 36k. 1. Nabór wniosków o dofinansowanie zadań dojazdowych przeprowadza minister właściwy do spraw transportu.
2. Minister właściwy do spraw transportu informuje o naborze, o którym mowa w ust. 1, za pośrednictwem Biuletynu Informacji Publicznej obsługującego go urzędu.
3. W informacji o naborze wskazuje się w szczególności:
1) rodzaj zadania, na jakie ma być udzielone dofinansowanie;
2) wysokość środków przeznaczonych na dofinansowanie zadań dojazdowych ustaloną przez ministra właściwego do spraw transportu;
3) termin, miejsce i sposób składania wniosków o dofinansowanie zadań dojazdowych;
4) wymogi formalne, które powinien spełniać wniosek o dofinansowanie zadania dojazdowego, oraz jego wzór.
4. Do informacji o naborze przepis art. 21 ust. 8 stosuje się odpowiednio.
5. Minister właściwy do spraw transportu w informacji o naborze może wskazać maksymalną liczbę zadań dojazdowych do terminala intermodalnego albo strefy, które mogą uzyskać dofinansowanie.

6. Wnioski o dofinansowanie, o których mowa w ust. 1, składają właściwi zarządcy dróg w terminie 60 dni od dnia udostępnienia informacji o naborze w sposób określony w ust. 2. Wnioski złożone po tym terminie pozostawia się bez rozpatrzenia.

7. W przypadku gdy zadanie dojazdowe obejmuje więcej niż jedną drogę publiczną lub jej odcinek, wniosek składają wspólnie zarządcy tych dróg. Do wniosku dołącza się porozumienie o wspólnej realizacji tego zadania.

8. Do wniosków o dofinansowanie, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 33 ust. 4–6 stosuje się odpowiednio.

Art. 36l. 1. Minister właściwy do spraw transportu dokonuje oceny wniosków o dofinansowanie, o których mowa w art. 36k ust. 1, biorąc pod uwagę stan przygotowania zadania dojazdowego, ze szczególnym uwzględnieniem posiadanych przez wnioskodawcę zezwoleń, pozwoleń i innych decyzji, które są niezbędne do realizacji zadania, oraz zapewnienie bezpiecznego dostępu do terminala intermodalnego albo strefy, a także:

- 1) rodzaj transportu wykorzystywanego w terminalu intermodalnym;
- 2) zapewnienie spójności sieci dróg publicznych;
- 3) poprawę dostępności terenów inwestycyjnych;
- 4) możliwości rozwoju terminala albo strefy.

2. Do oceny, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 24 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

3. Na podstawie oceny, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu ustala i zatwierdza listę zadań dojazdowych do dofinansowania ze środków Funduszu.

4. Lista, o której mowa w ust. 3, składa się z:

- 1) listy, na której umieszcza się zadania dojazdowe do dofinansowania do wysokości środków, o których mowa w art. 36k ust. 3 pkt 2;
- 2) listy, na której umieszcza się zadania dojazdowe do dofinansowania, które nie zmieściły się w wysokości środków, o których mowa w art. 36k ust. 3 pkt 2.

5. Sporządzając listę, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw transportu ustala wysokość dofinansowania dla poszczególnych zadań dojazdowych zgodnie z art. 16c.

6. Na podstawie listy, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw transportu udziela dofinansowania na zadanie dojazdowe ze środków Funduszu do wysokości środków, o których mowa w art. 36k ust. 3 pkt 2.

7. Lista, o której mowa w ust. 3, może ulec zmianie wyłącznie w przypadku:

- 1) rezygnacji wnioskodawcy z udzielonego dofinansowania;
- 2) zmniejszenia wysokości dofinansowania w wyniku przeprowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia na realizację zadania objętego wnioskiem o dofinansowanie, o którym mowa w art. 36k ust. 1;
- 3) gdy umowa o dofinansowanie nie została zawarta w wyniku niespełnienia przez wnioskodawcę wymogów formalnych zawartych w ogłoszeniu o naborze, które powinien spełnić wnioskodawca po zakończeniu naboru wniosków o dofinansowanie, a przed podpisaniem umowy o dofinansowanie, na podstawie art. 36k ust. 4.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, zadanie o najwyższym priorytecie do dofinansowania umieszczone na liście, o której mowa w ust. 4 pkt 2, jest przenoszone na listę, o której mowa w ust. 4 pkt 1, do wysokości środków przeznaczonych na dofinansowanie zadań dojazdowych.

Art. 36m. Do procedury udzielania dofinansowania zadań dojazdowych ze środków Funduszu, w tym do:

- 1) składania wniosków o dofinansowanie, o których mowa w art. 36k ust. 1,
- 2) sporządzania listy, o której mowa w art. 36l ust. 3,
- 3) wprowadzania zmian na liście, o której mowa w art. 36l ust. 3

– nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem przepisów dotyczących doręczeń i sposobu obliczania terminów.

Art. 36n. 1. Minister właściwy do spraw transportu zawiera z właściwą jednostką samorządu terytorialnego umowę o udzielenie dofinansowania zadania dojazdowego przeznaczonego do dofinansowania ze środków Funduszu zgodnie z art. 36l ust. 6.

2. Do umowy, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 28 ust. 1a–3 i 4–6 stosuje się odpowiednio.

3. Do dofinansowania udzielonego na zadanie dojazdowe przepisy art. 29 ust. 1 i 2, art. 30 i art. 31 ust. 1–10, 12 i 13 stosuje się odpowiednio, przy czym ilekroć w tych przepisach jest mowa o wojewodzie, rozumie się przez to ministra właściwego do spraw transportu.

4. W terminie do dnia 30 kwietnia danego roku minister właściwy do spraw transportu przedstawia Prezesowi Rady Ministrów zbiorcze sprawozdanie z realizacji zadań dojazdowych, na które zostało udzielone dofinansowanie, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego.

Art. 360. 1. Nabór wniosków o dofinansowanie zadań wojewódzkich przeprowadza minister właściwy do spraw transportu.

2. Minister właściwy do spraw transportu informuje o naborze, o którym mowa w ust. 1, za pośrednictwem Biuletynu Informacji Publicznej obsługującego go urzędu.

3. W informacji o naborze wskazuje się w szczególności:

- 1) rodzaj zadania wojewódzkiego, na jakie ma być udzielone dofinansowanie;
- 2) wysokość środków przeznaczonych na dofinansowanie zadań wojewódzkich ustaloną przez ministra właściwego do spraw transportu;
- 3) maksymalną wysokość dofinansowania na zadanie wojewódzkie;
- 4) termin, miejsce i sposób składania wniosków o dofinansowanie zadań wojewódzkich;
- 5) wymogi formalne, które powinien spełniać wniosek o dofinansowanie zadania wojewódzkiego, oraz jego wzór;
- 6) szczegółowy sposób ustalania natężenia ruchu drogowego, o którym mowa w art. 36p ust. 1 pkt 2, na potrzeby oceny wniosków o dofinansowanie zadań wojewódzkich.

4. Do informacji o naborze przepis art. 21 ust. 8 stosuje się odpowiednio.

5. Minister właściwy do spraw transportu w informacji o naborze może wskazać maksymalną liczbę:

- 1) wniosków, które może złożyć jeden zarządca drogi, lub
- 2) zadań wojewódzkich, które mogą uzyskać dofinansowanie z jednego województwa

– w ramach tego naboru.

6. Ustanawia się rezerwę w wysokości 5% kwoty, o której mowa w ust. 3 pkt 2.

7. Wniosek o dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, składa właściwy zarządca drogi wojewódzkiej w terminie 30 dni od dnia udostępnienia informacji o naborze w sposób określony w ust. 2. Wnioski złożone po tym terminie pozostawia się bez rozpatrzenia.

8. Do wniosków o dofinansowanie, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 33 ust. 4–6 stosuje się odpowiednio.

Art. 36p. 1. Minister właściwy do spraw transportu dokonuje oceny wniosków o dofinansowanie, o których mowa w art. 360 ust. 1, biorąc pod uwagę:

- 1) stan przygotowania zadania wojewódzkiego, ze szczególnym uwzględnieniem posiadanych przez wnioskodawcę zezwoleń, pozwoleń i innych decyzji, które są niezbędne do realizacji zadania;
- 2) wartość natężenia ruchu pojazdów w rozumieniu art. 2 pkt 31 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, na drodze wojewódzkiej;
- 3) poprawę stanu bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- 4) podnoszenie standardów technicznych dróg publicznych.

2. Do oceny, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 24 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

3. Na podstawie oceny, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu ustala listę zadań wojewódzkich rekomendowanych do dofinansowania ze środków Funduszu.

4. Lista, o której mowa w ust. 3, składa się z:

- 1) listy, na której umieszcza się zadania wojewódzkie rekomendowane do dofinansowania do wysokości środków, o których mowa w art. 360 ust. 3 pkt 2;
- 2) listy, na której umieszcza się zadania wojewódzkie rekomendowane do dofinansowania, które nie zmieściły się w wysokości środków, o których mowa w art. 360 ust. 3 pkt 2.

5. Sporządzając listę, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw transportu ustala wysokość dofinansowania dla poszczególnych zadań wojewódzkich zgodnie z art. 16d.

6. W przypadku zadania wojewódzkiego przebiegającego przez więcej niż jeden podregion, o którym mowa w art. 16a ust. 2, do ustalenia wysokości dofinansowania przyjmuje się dane z podregionu, na terenie którego przebiega dłuższy odcinek zadania wojewódzkiego.

Art. 36r. 1. W terminie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia naboru minister właściwy do spraw transportu przedstawia Prezesowi Rady Ministrów do zatwierdzenia listę, o której mowa w art. 36p ust. 3.

2. Po otrzymaniu od ministra właściwego do spraw transportu listy, o której mowa w art. 36p ust. 3, Prezes Rady Ministrów może:

- 1) dokonać zmian na listach, o których mowa w art. 36p ust. 4,
- 2) wskazać do dofinansowania zadanie wojewódzkie nieumieszczone na liście, o której mowa w art. 36p ust. 3 – mając na względzie poprawę dostępności komunikacyjnej obszarów o niższej zamożności, wyrównywanie szans rozwojowych regionów i budowanie spójności terytorialnej kraju lub zgodność z programami realizowanymi przez Radę Ministrów.

3. W przypadku wprowadzenia zmian na liście zadań wojewódzkich rekomendowanych do dofinansowania, o których mowa w ust. 2, Prezes Rady Ministrów dokonuje podziału rezerwy, o której mowa w art. 36o ust. 6.

4. Prezes Rady Ministrów zatwierdza ostateczną:

- 1) listę zadań wojewódzkich przeznaczonych do dofinansowania, z uwzględnieniem zmian dokonanych zgodnie z ust. 2, w podziale na listy, o których mowa w art. 36p ust. 4;
- 2) wysokość dofinansowania zadań wojewódzkich, uwzględniając podział rezerwy, o której mowa w art. 36o ust. 6, dokonany zgodnie z ust. 3.

5. Wnioskodawcy otrzymują dofinansowanie zadań wojewódzkich na podstawie ostatecznej listy, o której mowa w ust. 4 pkt 1, do ostatecznej wysokości dofinansowania, o której mowa w ust. 4 pkt 2.

6. Na podstawie ostatecznej listy, o której mowa w ust. 4 pkt 1, minister właściwy do spraw transportu udziela dofinansowania na zadanie wojewódzkie ze środków Funduszu do wysokości środków, o których mowa w ust. 4 pkt 2.

7. Ostateczna lista, o której mowa w ust. 4 pkt 1, może ulec zmianie wyłącznie w przypadku:

- 1) rezygnacji wnioskodawcy z udzielonego dofinansowania;
- 2) zmniejszenia wysokości dofinansowania w wyniku przeprowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia na realizację zadania objętego wnioskiem o dofinansowanie, o którym mowa w art. 36o ust. 1;
- 3) gdy umowa o dofinansowanie nie została zawarta w wyniku niespełnienia przez wnioskodawcę wymogów formalnych zawartych w ogłoszeniu o naborze, które powinien spełnić wnioskodawca po zakończeniu naboru wniosków o dofinansowanie, a przed podpisaniem umowy o dofinansowanie, na podstawie art. 36o ust. 4.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, zadanie o najwyższym priorytecie do dofinansowania umieszczone na liście, o której mowa w art. 36p ust. 4 pkt 2, jest przenoszone na listę, o której mowa w art. 36p ust. 4 pkt 1, do wysokości środków przeznaczonych na dofinansowanie zadań wojewódzkich.

9. Minister właściwy do spraw transportu niezwłocznie przekazuje Prezesowi Rady Ministrów informację o zmianie, o której mowa w ust. 7.

10. Lista zadań wojewódzkich przeznaczonych do dofinansowania zmieniona zgodnie z ust. 7 nie wymaga zatwierdzenia przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 36s. Do procedury udzielania dofinansowania zadań wojewódzkich ze środków Funduszu, w tym do:

- 1) składania wniosków o dofinansowanie, o których mowa w art. 36o ust. 1,
- 2) sporządzania listy, o której mowa w art. 36p ust. 4,
- 3) wprowadzania zmian na liście, o której mowa w art. 36p ust. 4, zgodnie z art. 36r ust. 2,
- 4) dokonywania zatwierdzenia, o którym mowa w art. 36r ust. 4

– nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem przepisów dotyczących doręczeń i sposobu obliczania terminów.

Art. 36t. 1. Minister właściwy do spraw transportu zawiera z właściwą jednostką samorządu terytorialnego umowę o udzielenie dofinansowania zadania wojewódzkiego przeznaczonego do dofinansowania ze środków Funduszu zgodnie z art. 36r ust. 6.

2. Do umowy, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 28 ust. 1a–3 i 4–6 stosuje się odpowiednio.

3. Do dofinansowania udzielonego na zadanie wojewódzkie przepisy art. 29 ust. 1 i 2, art. 30 i art. 31 ust. 1–10, 12 i 13 stosuje się odpowiednio, przy czym ilekroć w tych przepisach jest mowa o wojewodzie, rozumie się przez to ministra właściwego do spraw transportu.

4. W terminie do dnia 30 kwietnia danego roku minister właściwy do spraw transportu przedstawia Prezesowi Rady Ministrów zbiorcze sprawozdanie z realizacji zadań wojewódzkich, na które zostało udzielone dofinansowanie, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego.”;

36) w art. 37 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw transportu ustala wzór listy, o której mowa w art. 24 ust. 5, oraz wzór sprawozdania, o którym mowa w art. 29 ust. 3, do których stosowania zobowiązani są wojewodowie.”;

37) w art. 38:

a) w ust. 1 wyrazy „o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1–2b” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1–2d”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do informowania użytkowników dróg, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 35a i art. 35d ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, przy czym na tablicy informacyjnej nie umieszcza się wyrazów „budżet państwa” oraz „państwowy fundusz celowy”.”;

c) uchyla się ust. 2–5;

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Zarządcy dróg, którzy zawarli umowę o dofinansowanie na zadania gminne, powiatowe, obwodnicowe lub wojewódzkie o wartości powyżej 1 mln zł, są obowiązani do prowadzenia działań informacyjnych o realizacji zadania przy udziale dofinansowania ze środków z Funduszu, innych niż wymienione w ust. 1 i 1a, wskazując kwotę dofinansowania i nazwę Funduszu. Działania te mogą być finansowane ze środków Funduszu w kwocie od 1000 do 5000 zł.”;

38) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. 1. Spółki publicznej radiofonii i telewizji działające na podstawie ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji informują o działalności Funduszu na poziomie ogólnokrajowym oraz regionalnym.

2. Na działania, o których mowa w ust. 1, spółki publicznej radiofonii i telewizji przeznaczają środki w wysokości nie niższej niż:

1) 1 mln zł w ramach programów ogólnokrajowych;

2) 50 tys. zł w ramach regionalnych programów radiowych.”;

39) w art. 39 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do umowy, o której mowa w ust. 4, przepisy art. 28 ust. 2, 3 i 4–6 stosuje się odpowiednio.”;

40) w art. 49:

a) w ust. 1 wyrazy „do dnia 31 grudnia 2028 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 2030 r.”;

b) w ust. 2 wyrazy „poza rok 2028” zastępuje się wyrazami „poza rok 2030”;

41) w art. 50:

a) w ust. 1 wyrazy „do dnia 31 grudnia 2028 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 2030 r.” oraz wyrazy „do dnia 31 stycznia 2029 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 stycznia 2031 r.”;

b) w ust. 2 wyrazy „po dniu 31 stycznia 2029 r.” zastępuje się wyrazami „po dniu 31 stycznia 2031 r.”;

42) w art. 51 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11–13 w brzmieniu:

„11) 2028 – 1,750 mld zł;

12) 2029 – 1,6 mld zł;

13) 2030 – 1,6 mld zł.”;

43) uchyla się art. 51a;

44) w art. 54 ust. 2 wyrazy „1 stycznia 2029 r.” zastępuje się wyrazami „1 stycznia 2031 r.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 2008, 2052, 2269 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 1726) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 86a skreśla się wyrazy „chodniku lub”;

2) w art. 86b w § 1 w ust. 1 w pkt 5 wyraz „chodniku” zastępuje się wyrazami „drodze dla pieszych”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1693) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Drogi publiczne ze względów funkcjonalno-technicznych dzielą się na drogi zamiejskie i ulice oraz klasy, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 r. poz. 88, 1557 i 1768).”;

2) w art. 4:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) pas drogowy – wydzielony liniami rozgraniczającymi grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym jest lub będzie usytuowana droga;

2) droga – budowlę składającą się z części i urządzeń drogi, budowli ziemnych, lub drogowych obiektów inżynierskich, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, stanowiącą całość techniczno-użytkową, usytuowaną w pasie drogowym i przeznaczoną do ruchu lub postoju pojazdów, ruchu pieszych, ruchu osób poruszających się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch, jazdy wierzchem lub pędzenia zwierząt;”;

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) urządzenie drogi – obiekt lub urządzenie, w tym obiekt lub urządzenie budowlane, związane funkcjonalnie z drogą lub ruchem drogowym, w tym kanał technologiczny;

2b) urządzenie obce – obiekt lub urządzenie, w tym obiekt lub urządzenie budowlane, w szczególności wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, ciepłne, telekomunikacyjne lub elektroenergetyczne, niezwiązane funkcjonalnie z drogą lub ruchem drogowym, z wyjątkiem kanału technologicznego;”;

c) uchyla się pkt 3 i 4,

d) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) jezdnia – część drogi przeznaczoną do ruchu pojazdów, składającą się z pasa albo pasów ruchu, z wyjątkiem torowiska wydzielonego z jezdni;”;

e) uchyla się pkt 6 i 7,

f) pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8) zjazd – część drogi publicznej łączącej jezdnię z nieruchomością gruntową usytuowaną poza pasem drogowym, stanowiącą bezpośrednie miejsce dostępu do drogi publicznej w rozumieniu przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;

9) skrzyżowanie – część drogi publicznej będącą połączeniem dróg publicznych albo jezdni jednej drogi publicznej w jednym poziomie;”;

g) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) węzeł – część drogi publicznej będącą połączeniem dróg publicznych na różnych poziomach;”;

h) uchyla się pkt 11a,

i) pkt 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12) drogowy obiekt inżynierski – most, wiadukt, tunel, przepust i konstrukcję oporową, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;

- 13) obiekt mostowy – most i wiadukt, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;”;
- j) uchyla się pkt 14, 15 i 16,
- k) pkt 24 otrzymuje brzmienie:
„24) dostępność drogi – cechę charakteryzującą gęstość połączeń danej drogi z innymi drogami przez skrzyżowania lub węzły oraz zakres dostępu do drogi przez zjazdy;”;
- 3) w art. 5 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) drogi dojazdowe do ogólnodostępnych drogowych przejść granicznych obsługujących ruch osobowy i towarowy bez ograniczeń ciężaru całkowitego pojazdów (zespołu pojazdów) lub wyłącznie ruch towarowy bez ograniczeń ciężaru całkowitego pojazdów (zespołu pojazdów);”;
- 4) w art. 8:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Drogi, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym takiej drogi, są drogami wewnętrznymi.”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:
„1¹. Droga wewnętrzna przeznaczona wyłącznie do ruchu:
1) osób poruszających się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch, rowerów, hulajnóg elektrycznych i urządzeń transportu osobistego albo
2) pieszych, osób poruszających się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch, rowerów, hulajnóg elektrycznych i urządzeń transportu osobistego
– jest drogą rowerową.”;
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Oznakowanie połączeń dróg wewnętrznych z drogami publicznymi oraz utrzymanie znaków drogowych, sygnałów drogowych lub urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, związanych z funkcjonowaniem tych połączeń, należy do zarządcy drogi publicznej.”;
- 5) w art. 10 po ust. 5a dodaje się ust. 5a¹ w brzmieniu:
„5a¹. W przypadku, o którym mowa w ust. 5a, sejmik województwa nie może pozbawić kategorii drogi wojewódzkiej odcinka drogi krajowej, o którym mowa w ust. 5, zastąpionego autostradą lub drogą ekspresową.”;
- 6) w art. 17 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Wzorce i standardy, o których mowa w ust. 3, stanowią jeden ze zbiorów zasad wiedzy technicznej w rozumieniu art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane i są stosowane dobrowolnie.”;
- 7) w art. 18 w ust. 2 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
„11) opracowywanie, w uzgodnieniu z właściwym komendantem wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej, planów działań ratowniczych dla autostrad i dróg ekspresowych, określających zasady i organizację prowadzenia działań ratowniczych przez podmioty krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.”;
- 8) w art. 20 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) utrzymanie części drogi, urządzeń drogi, budowli ziemnych, drogowych obiektów inżynierskich, znaków drogowych, sygnałów drogowych i urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, z wyjątkiem części pasa drogowego, o których mowa w art. 20f pkt 2;”;
- 9) w art. 20aa w ust. 1 wyraz „rowerzystów” zastępuje się wyrazem „rowerów”;
- 10) po art. 20aa dodaje się art. 20ab w brzmieniu:
„Art. 20ab. 1. W ramach budowy drogi krajowej Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, na zasadach określonych w ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 176 i 1768), może, w porozumieniu z właściwym miejscowo wojewodą, budować drogę do obsługi drogowego przejścia granicznego.
2. Budowa drogi do obsługi drogowego przejścia granicznego, o której mowa w ust. 1, jest finansowana przez właściwego miejscowo wojewodę.

3. Po wybudowaniu drogi do obsługi drogowego przejścia granicznego, o której mowa w ust. 1, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad przekazuje ją do użytkowania i utrzymywania wojewodzie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 295).”;

11) w art. 24j:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) lokalizację i rodzaj skrzyżowań lub węzłów;”;

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) oświetlenie drogi i skrzyżowań lub węzłów;”;

12) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Krzyżowanie się dróg z innymi drogami komunikacji lądowej i powietrznej oraz liniowymi urządzeniami obcymi”;

13) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Budowa, przebudowa, remont, utrzymanie i ochrona skrzyżowania lub węzła dróg różnej kategorii wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami drogi, znakami i sygnałami drogowymi oraz urządzeniami bezpieczeństwa ruchu drogowego, związanymi z funkcjonowaniem tego skrzyżowania lub węzła, należy do zarządcy drogi właściwego dla drogi wyższej kategorii.

2. Koszt budowy lub przebudowy skrzyżowania lub węzła, o których mowa w ust. 1, wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami drogi, znakami i sygnałami drogowymi oraz urządzeniami bezpieczeństwa ruchu drogowego, związanymi z funkcjonowaniem tego skrzyżowania lub węzła, ponosi zarządca drogi, który wystąpił z inicjatywą budowy lub przebudowy takiego skrzyżowania lub węzła.

3. Budowa, przebudowa, remont, utrzymanie i ochrona skrzyżowania lub węzła autostrady lub drogi ekspresowej z innymi drogami publicznymi wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami drogi, znakami i sygnałami drogowymi oraz urządzeniami bezpieczeństwa ruchu drogowego, związanymi z funkcjonowaniem tego skrzyżowania lub węzła, należy do zarządcy autostrady lub drogi ekspresowej.

4. Koszt budowy lub przebudowy skrzyżowania lub węzła, o których mowa w ust. 3, wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami drogi, znakami i sygnałami drogowymi oraz urządzeniami bezpieczeństwa ruchu drogowego, związanymi z funkcjonowaniem tego skrzyżowania lub węzła, ponosi zarządca drogi, który wystąpił z inicjatywą budowy lub przebudowy takiego skrzyżowania lub węzła.

5. Budowa, przebudowa, remont, ochrona i utrzymanie wiaduktu w ciągu drogi publicznej nad inną drogą publiczną należy do zarządcy drogi właściwego dla drogi wyższej kategorii.

6. Koszt budowy lub przebudowy wiaduktu, o którym mowa w ust. 5, ponosi zarządca drogi, który wystąpił z inicjatywą budowy lub przebudowy takiego wiaduktu.

7. Odśnieżanie i zwalczanie śliskości zimowej na wiadukcie, o którym mowa w ust. 5, należy do zarządcy drogi, w ciągu której usytuowany jest ten wiadukt.

8. Koszty odśnieżania i zwalczania śliskości zimowej na wiadukcie, o którym mowa w ust. 5, ponosi zarządca drogi, w ciągu której usytuowany jest ten wiadukt.”;

14) w art. 28 w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) budowa i utrzymanie urządzeń odwadniających wiadukty kolejowe nad drogami, łącznie z urządzeniami odprowadzającymi wodę poza części drogi przeznaczone do ruchu i postoju pojazdów oraz pas dzielący;

3) budowa wiaduktu lub tunelu w miejscu krzyżowania się drogi publicznej z torami kolejowymi w razie budowy nowej lub zmiany trasy istniejącej linii kolejowej, zwiększenia liczby torów, elektryfikacji linii, zwiększenia szybkości lub częstotliwości ruchu pociągów.”;

15) w art. 28a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Budowa, przebudowa, remont, utrzymanie i ochrona torowiska tramwajowego, stanowiącego część drogi szynowej przeznaczonej wyłącznie do ruchu tramwajów albo ruchu tramwajów i innych pojazdów, usytuowanego w pasie drogowym należy do zarządcy tego torowiska.”;

16) w art. 29 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ze względu na warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane lub zasady wiedzy technicznej w rozumieniu art. 5 ust. 1 tej ustawy zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na lokalizację zjazdu lub jego przebudowę albo wydać zezwolenie na lokalizację zjazdu na czas określony.”;

17) w art. 32 ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli budowa lub przebudowa drogi w miejscu jej krzyżowania się z inną drogą transportu lądowego, z wyjątkiem skrzyżowania z linią kolejową w poziomie szyn, o którym mowa w art. 28 ust. 1, wodnego, korytarzem powietrznym w strefie lotniska lub liniowym urządzeniem obcym powoduje naruszenie tych obiektów lub urządzeń albo konieczność zmian dotychczasowego ich stanu, przywrócenie poprzedniego stanu lub dokonanie zmiany należy do zarządcy drogi.

2. Koszty przyłączy do urządzeń obcych w granicach pasa drogowego pokrywa w całości zarządca drogi, a poza tymi granicami właściciel lub użytkownik urządzeń.

3. Koszty przełożenia urządzeń obcych w pasie drogowym, wynikające z naruszenia lub konieczności zmian stanu dotychczasowego urządzenia obcego, w wysokości odpowiadającej wartości tych urządzeń i przy zachowaniu dotychczasowych właściwości użytkowych i parametrów technicznych pokrywa zarządca drogi.”;

18) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. Wykonanie krzyżowań nowo budowanych lub przebudowywanych obiektów, o których mowa w art. 32 ust. 1, oraz linii kolejowych, powodujące naruszenie stanu istniejącej drogi lub konieczność dokonania zmian części drogi, należy do inwestora zlecającego budowę lub przebudowę tych obiektów.”;

19) uchyla się art. 34;

20) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. Rozmiar pasa drogowego wynika z rozmiaru terenu niezbędnego do usytuowania drogi uwzględniającego konieczność zapewnienia widoczności lub stanowiącego rezerwę w celu zmiany jej parametrów użytkowych lub technicznych.”;

21) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Istniejące w pasie drogowym urządzenia obce, które nie powodują zagrożenia i utrudnień ruchu drogowego oraz nie zakłócają wykonywania zadań zarządcy drogi, mogą pozostać w dotychczasowym stanie.”;

22) w art. 39:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) lokalizacji lub umieszczania urządzeń obcych, przedmiotów i materiałów niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego;”;

b) w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia w zdaniu pierwszym wyrazy „obektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego” zastępuje się wyrazami „urządzeń obcych”;

c) w ust. 3a pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) uzgodnienia z zarządcą drogi, przed uzyskaniem pozwolenia na budowę, projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego urządzenia, o którym mowa w ust. 3;

3) uzyskania zezwolenia zarządcy drogi na zajęcie pasa drogowego, dotyczącego prowadzenia robót w pasie drogowym lub na umieszczenie w nim urządzenia, o którym mowa w ust. 3.”;

d) w ust. 4 skreśla się wyrazy „obektów i”;

e) w ust. 5 skreśla się wyrazy „lub obiektu”;

23) w art. 40:

a) w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) umieszczania w pasie drogowym liniowych urządzeń obcych;

3) umieszczania w pasie drogowym urządzeń obcych innych niż wymienione w pkt 2 oraz reklam;”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy liniowego urządzenia obcego i stawki opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego pobieranej za każdy rok umieszczenia liniowego urządzenia obcego w pasie drogowym, przy czym za umieszczenie liniowego urządzenia obcego w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim przez okres krótszy niż rok opłata obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni umieszczenia liniowego urządzenia obcego w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim.”;

c) w ust. 6 wyrazy „rzut poziomy obiektu budowlanego” zastępuje się wyrazami „rzut poziomy urządzenia obcego innego niż wymienione w ust. 2 pkt 2”;

d) w ust. 9:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zajęta część drogi;”;

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) rodzaj urządzenia obcego umieszczonego w pasie drogowym.”;

e) w ust. 10 wyrazy „rzut poziomy obiektu budowlanego lub urządzenia” zastępuje się wyrazami „rzut poziomy liniowego urządzenia obcego lub innego urządzenia obcego”;

f) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w razie konieczności usunięcia awarii urządzenia obcego znajdującego się w pasie drogowym. Po zlokalizowaniu awarii prowadzący roboty niezwłocznie zawiadamia o tym zarządcę drogi i w porozumieniu z nim określa termin i powierzchnię zajętego pasa drogowego.”;

24) w art. 41 w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie posiadają drogi dla pieszych, drogi dla pieszych i rowerów, wiaduktu lub tunelu dla pieszych albo pieszych i rowerów lub przejścia dla pieszych z sygnalizacją świetlną oraz”;

25) w art. 42 ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Zabrania się umieszczania nadziemnych liniowych urządzeń obcych wzdłuż pasów drogowych, poza terenem zabudowy, w odległości mniejszej niż 5 m od granicy pasa.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z potrzebami obronnymi i zadaniami na rzecz obronności kraju oraz ochrony środowiska umieszczenie nadziemnego liniowego urządzenia obcego w odległości mniejszej niż określona w ust. 1 może nastąpić za zgodą zarządcy drogi, którą zarządca drogi wydaje inwestorowi przed uzyskaniem pozwolenia na budowę lub zgłoszeniem budowy albo wykonywania robót budowlanych. Przepis art. 38 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

3. Urządzenia, o których mowa w ust. 1, mogą być umieszczane na:

1) obszarach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi – na skarpach nasypów drogowych, z wyjątkiem nasypów spełniających jednocześnie funkcję wałów przeciwpowodziowych, a w przypadku braku takiej możliwości – poza częściami drogi przeznaczonymi do ruchu i postoju pojazdów oraz pasem dzielącym,

2) terenach górskich, zalesionych i w parkach narodowych – w pasie drogowym poza częściami drogi przeznaczonymi do ruchu i postoju pojazdów oraz pasem dzielącym

– na warunkach określonych przez zarządcę drogi i za jego zgodą. Przepis art. 38 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

26) w art. 42a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Widoczna z jezdni przez kierującego pojazdem reklama emitująca światło, umieszczona w pasie drogowym lub w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni, o której mowa w art. 43 ust. 1, musi spełniać wymagania określone w ust. 2.”;

b) uchyla się ust. 3 i 4.

Art. 4. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 r. poz. 88 i 1557) w art. 29 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Jeżeli wykonywanie robót budowlanych, o których mowa w ust. 1–4, wymaga uzyskania zgody na odstąpienie od przepisów techniczno-budowlanych, o której mowa w art. 9, inwestor występuje z wnioskiem o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 659, 1079 i 1726) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 uchyla się ust. 2;
- 2) w art. 63b:
 - a) w ust. 1 wyrazy „urządzeniami bezpieczeństwa i organizacji ruchu” zastępuje się wyrazami „znakami drogowymi, sygnałami drogowymi i urządzeniami bezpieczeństwa ruchu drogowego”;
 - b) w ust. 2:
 - wyrazy „urządzenia odwadniające” zastępuje się wyrazami „urządzenia do odwodnienia”;
 - wyraz „chodniki” zastępuje się wyrazami „drogi dla pieszych, drogi dla pieszych i rowerów, drogi dla rowerów”;
 - wyrazy „urządzenia organizacji i bezpieczeństwa ruchu” zastępuje się wyrazami „znaki drogowe, sygnały drogowe i urządzenia bezpieczeństwa ruchu drogowego”.

Art. 6. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022 r. poz. 1297 i 1549) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 2 w pkt 11:
 - a) wyrazy „z chodników” zastępuje się wyrazami „z dróg dla pieszych”;
 - b) wyrazy „na chodniku” zastępuje się wyrazami „na drodze dla pieszych”;
- 2) w art. 5:
 - a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z dróg dla pieszych położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taką drogę uznaje się wydzieloną część drogi publicznej przeznaczoną do ruchu pieszych położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości; właściciel nieruchomości nie jest obowiązany do uprzątnięcia drogi dla pieszych, na której jest dopuszczony płatny postój lub parkowanie pojazdów samochodowych;”;
 - b) w ust. 4 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) pozbycie się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń uprzątniętych z dróg dla pieszych przez właścicieli nieruchomości przyległych do drogi publicznej;

3) uprzątnięcie i pozbycie się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z dróg dla pieszych, jeżeli zarząd drogi pobiera opłaty z tytułu postoju lub parkowania pojazdów samochodowych na takiej drodze dla pieszych.”;
 - c) w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Do obowiązków gminy należy także uprzątnięcie i pozbycie się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z dróg dla pieszych, jeżeli gmina pobiera opłaty z tytułu postoju lub parkowania pojazdów samochodowych na takiej drodze dla pieszych, oraz zbieranie i pozbycie się odpadów zgromadzonych w pojemnikach lub workach do tego przeznaczonych, umieszczonych na tej drodze dla pieszych, utrzymanie tych pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym oraz utrzymanie w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów.”;
- 3) w art. 6a w ust. 3 użyte dwukrotnie wyrazy „z chodników” zastępuje się wyrazami „z dróg dla pieszych”.

Art. 7. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 988 i 1002) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) droga – drogę w rozumieniu art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1693 i 1768);”;

- b) w pkt 1a skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2021 r. poz. 1376 i 1595 oraz z 2022 r. poz. 32 i 655)”,
- c) pkt 1b otrzymuje brzmienie:
 - „1b) droga wewnętrzna – drogę wewnętrzną w rozumieniu art. 8 ust. 1 i 1¹ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;”,
- d) uchyla się pkt 2,
- e) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:
 - „2a) droga o nawierzchni gruntowej – drogę z jezdnią o nawierzchni z gruntu rodzimego lub nasypowego, ulepszonego mechanicznie lub chemicznie, w której wierzchnia warstwa może być wykonana z kruszywa naturalnego, sztucznego lub pochodzącego z recyklingu;
 - 2b) droga o nawierzchni twardej – drogę niebędącą drogą o nawierzchni gruntowej;”,
- f) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
 - „3) autostrada – autostradę w rozumieniu art. 4 pkt 11 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi, przeznaczoną tylko do ruchu pojazdów samochodowych, z wyłączeniem czterokołowca, które na równej, poziomej jezdni mogą rozwinąć prędkość wynoszącą co najmniej 40 km/h, w tym również w razie ciągnięcia przyczep;
 - 4) droga ekspresowa – drogę ekspresową w rozumieniu art. 4 pkt 10 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi, przeznaczoną tylko do ruchu pojazdów samochodowych, z wyłączeniem czterokołowca;”,
- g) po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:
 - „4a) droga dla pieszych – drogę lub część drogi przeznaczoną do ruchu pieszych i osób poruszających się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch oraz pełnienia innych funkcji, w szczególności zatrzymania lub postoju pojazdów;
 - 4b) droga dla pieszych i rowerów – drogę lub część drogi, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi, przeznaczoną do ruchu pieszych, osób poruszających się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch, rowerów, hulajnóg elektrycznych i urządzeń transportu osobistego;”,
- h) pkt 5 otrzymuje brzmienie
 - „5) droga dla rowerów – drogę lub część drogi niebędącą jezdnią, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi, przeznaczoną do ruchu rowerów, hulajnóg elektrycznych i urządzeń transportu osobistego oraz osób poruszających się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch i ruchu pieszych, w przypadkach przewidzianych w ustawie;”,
- i) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) jezdnia – jezdnię w rozumieniu art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;”,
- j) pkt 8–10 otrzymują brzmienie:
 - „8) pobocze – część drogi usytuowaną przy jezdni, która może być przeznaczona do ruchu pieszych lub niektórych pojazdów, postoju pojazdów, jazdy wierzchem lub pędzenia zwierząt;
 - 9) chodnik – część drogi dla pieszych przeznaczoną wyłącznie do ruchu pieszych i osób poruszających się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch;
 - 10) skrzyżowanie – część drogi będącą połączeniem dróg albo jezdni jednej drogi w jednym poziomie, z wyjątkiem połączenia drogi o nawierzchni twardej z drogą o nawierzchni gruntowej lub z drogą wewnętrzną;”,
- k) pkt 11 otrzymuje brzmienie:
 - „11) przejście dla pieszych – powierzchnię jezdni, drogi dla rowerów lub torowiska, przeznaczoną do przekraczania tych części drogi przez pieszych, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi;”,
- l) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:
 - „11a) przejście sugerowane – nieoznakowane, dostosowane technicznie miejsce umożliwiające przekraczanie jezdni, drogi dla rowerów lub torowiska przez pieszych, niebędące przejściem dla pieszych;”,
- m) pkt 12 otrzymuje brzmienie:
 - „12) przejazd dla rowerów – powierzchnię jezdni lub torowiska przeznaczoną do przekraczania tych części drogi przez osoby kierujące rowerami, hulajnogami elektrycznymi i urządzeniami transportu osobistego oraz

osoby poruszające się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi;”;

n) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) tunel – budowlę przeznaczoną do przeprowadzenia drogi przez lub pod przeszkodą, oznaczoną odpowiednimi znakami;”;

2) w art. 7:

a) uchyla się ust. 2 i 3,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory, znaczenia i zakresy obowiązywania znaków i sygnałów drogowych w ruchu drogowym,
- 2) wzory lub rodzaje i zakresy stosowania urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- 3) warunki, jakim powinny odpowiadać znaki i sygnalizatory drogowe oraz urządzenia bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- 4) podstawowe warunki sytuowania znaków i sygnalizatorów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego w pasie drogowym

– uwzględniając postanowienia umów międzynarodowych oraz czytelność i zrozumiałość znaków i sygnałów drogowych dla uczestników ruchu drogowego, a także konieczność zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego.

3b. Minister właściwy do spraw transportu może wydawać, rozpowszechniać lub rekomendować wzorce i standardy dotyczące szczegółowych warunków sytuowania znaków i sygnalizatorów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego w pasie drogowym, w formie opracowań, na zasadach określonych w art. 17 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.”;

3) w art. 8 w ust. 1 wyrazy „o których mowa w art. 7 ust. 2” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 7 ust. 3a”;

4) w art. 10 po ust. 10a dodaje się ust. 10b i 10c w brzmieniu:

„10b. Ruch na drodze odbywa się na podstawie zatwierdzonej organizacji ruchu, przez którą rozumie się:

- 1) geometrię drogi i zakres dostępu do drogi;
- 2) sposób umieszczania znaków pionowych, poziomych, sygnalizatorów i urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- 3) zasady i sposób działania sygnalizacji, znaków świetlnych, znaków o zmiennej treści i innych zmiennych elementów.

10c. W przypadku wykonywania robót budowlanych dotyczących drogi, wymagających uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej albo zgłoszenia wykonywania robót budowlanych, projekt organizacji ruchu sporządza się przed wszczęciem postępowania w sprawie wydania tych decyzji albo przed dokonaniem zgłoszenia.”;

5) w art. 11:

a) w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „chodnika lub drogi dla pieszych” zastępuje się wyrazami „drogi dla pieszych lub drogi dla pieszych i rowerów”,

b) w ust. 4 w zdaniu pierwszym wyraz „chodnika” zastępuje się wyrazami „drogi dla pieszych, drogi dla pieszych i rowerów”,

c) w ust. 4a wyrazy „drodze przeznaczonej wyłącznie dla pieszych lub po chodniku” zastępuje się wyrazami „drodze dla pieszych, drodze dla pieszych i rowerów lub drodze dla rowerów”;

6) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pieszy wchodzący na jezdnię, drogę dla rowerów lub torowisko albo przechodzący przez te części drogi jest obowiązany zachować szczególną ostrożność oraz korzystać z przejścia dla pieszych.”;

b) ust. 2–6 otrzymują brzmienie:

„2. Przechodzenie przez jezdnię lub drogę dla rowerów poza przejściem dla pieszych jest dozwolone na przejściu sugerowanym albo poza przejściem sugerowanym jeżeli odległość od przejścia dla pieszych przekracza 100 m. Jeżeli jednak skrzyżowanie znajduje się w odległości mniejszej niż 100 m od wyznaczonego przejścia dla pieszych, przechodzenie jest dozwolone również na tym skrzyżowaniu.

3. Przechodzenie przez jezdnię lub drogę dla rowerów poza przejściem dla pieszych, o którym mowa w ust. 2, jest dozwolone tylko pod warunkiem, że nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa ruchu lub utrudnienia ruchu pojazdów. Pieszy jest obowiązany ustąpić pierwszeństwa pojazdom i do przeciwległej krawędzi jezdni lub drogi dla rowerów iść drogą najkrótszą, prostopadle do osi jezdni lub drogi dla rowerów.

4. Jeżeli na drodze znajduje się tunel lub wiadukt dla pieszych albo pieszych i rowerów, pieszy jest obowiązany korzystać z niego.

5. Na obszarze zabudowanym na drodze dwujezdniowej pieszy, przechodząc przez jezdnię, jest obowiązany korzystać tylko z przejścia dla pieszych.

6. Przechodzenie przez torowisko wyodrębnione z jezdni jest dozwolone na przejściu dla pieszych albo przejściu sugerowanym. Przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 14:

a) w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„wchodzenia na jezdnię lub drogę dla rowerów.”;

b) w pkt 2 po wyrazie „jezdnię” dodaje się wyrazy „lub drogę dla rowerów”;

c) w pkt 3 po wyrazie „jezdnię” stawia się przecinek i dodaje się wyrazy „drogę dla rowerów”;

d) w pkt 4 po wyrazie „jezdnię” dodaje się wyrazy „lub drogę dla rowerów”;

e) pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) przechodzenia przez jezdnię lub drogę dla rowerów w miejscu, w którym urządzenie zabezpieczające lub przeszkoda oddzielają drogę dla pieszych lub drogę dla pieszych i rowerów od jezdni lub drogi dla rowerów, bez względu na to, po której stronie jezdni one się znajdują;

8) korzystania z telefonu lub innego urządzenia elektronicznego podczas wchodzenia lub przechodzenia przez jezdnię, drogę dla rowerów lub torowisko, w tym również podczas wchodzenia lub przechodzenia przez przejście dla pieszych – w sposób, który prowadzi do ograniczenia możliwości obserwacji sytuacji na jezdni, drodze dla rowerów, torowisku lub przejściu dla pieszych.”;

8) w art. 15a:

a) w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „chodnika, drogi dla pieszych” zastępuje się wyrazami „drogi dla pieszych, drogi dla pieszych i rowerów”;

b) w ust. 3 wyrazy „chodnika albo drogi dla pieszych” zastępuje się wyrazami „drogi dla pieszych lub drogi dla pieszych i rowerów”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Osoba poruszająca się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch, przekraczając jezdnię, drogę dla rowerów lub torowisko, jest obowiązana zachować szczególną ostrożność oraz korzystać z przejazdu dla rowerów, a w przypadku jego braku – z przejścia dla pieszych albo przejścia sugerowanego, na zasadach określonych dla ruchu pieszych w przepisach art. 13.”;

d) uchyla się ust. 5;

9) w art. 17 w ust. 1 pkt 2–3a otrzymują brzmienie:

„2) na drogę z pola lub na drogę o nawierzchni twardej z drogi o nawierzchni gruntowej;

3) na jezdnię z pobocza, z drogi dla pieszych lub z pasa ruchu dla pojazdów powolnych;

3a) na jezdnię lub pobocze z drogi dla rowerów lub drogi dla pieszych i rowerów, z wyjątkiem wjazdu na przejazd dla rowerów lub pas ruchu dla rowerów.”;

10) w art. 26:

- a) w ust. 3 w pkt 3 wyraz „chodniku” zastępuje się wyrazami „drodze dla pieszych”,
- b) ust. 4–6 otrzymują brzmienie:

„4. Kierujący pojazdem, przejeżdżając przez drogę dla pieszych lub drogę dla pieszych i rowerów, jest obowiązany jechać powoli i ustąpić pierwszeństwa pieszemu.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio podczas jazdy po placu, na którym, ze względu na brak wyodrębnienia jezdni i dróg dla pieszych lub dróg dla pieszych i rowerów, ruch pieszych i pojazdów odbywa się po tej samej powierzchni.

6. Kierujący pojazdem jest obowiązany zachować szczególną ostrożność przy przejeżdżaniu obok oznaczonego przystanku tramwajowego nieznajdującego się przy drodze dla pieszych lub drodze dla pieszych i rowerów. Jeżeli przystanek nie jest wyposażony w wysepkę dla pasażerów, a na przystanek wjeżdża tramwaj lub stoi na nim, kierujący jest obowiązany zatrzymać pojazd w takim miejscu i na taki czas, aby zapewnić pieszemu swobodne dojście do tramwaju lub na drogę dla pieszych lub drogę dla pieszych i rowerów. Przepisy te stosuje się odpowiednio przy ruchu innych pojazdów komunikacji publicznej.”;

11) w art. 27:

- a) w ust. 1 wyraz „rowerzystów” zastępuje się wyrazem „rowerów”,
- b) w ust. 1a po wyrazach „pase ruchu dla rowerów” stawia się przecinek i dodaje się wyrazy „drodze dla pieszych i rowerów”,
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kierujący pojazdem, przejeżdżając przez drogę dla pieszych i rowerów lub drogę dla rowerów, jest obowiązany ustąpić pierwszeństwa kierującemu rowerem, hulajnogą elektryczną lub urządzeniem transportu osobistego oraz osobie poruszającej się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch.”,
- d) w ust. 4 wyraz „rowerzystów” zastępuje się wyrazem „rowerów”;

12) w art. 33:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kierujący rowerem lub hulajnogą elektryczną jest obowiązany korzystać z drogi dla rowerów, drogi dla pieszych i rowerów lub pasa ruchu dla rowerów, jeżeli są one wyznaczone dla kierunku, w którym się porusza lub zamierza skręcić. Kierujący rowerem lub hulajnogą elektryczną, korzystając z drogi dla pieszych i rowerów, jest obowiązany zachować szczególną ostrożność i ustępować pierwszeństwa pieszemu.”,
- b) w ust. 1a w zdaniu pierwszym wyraz „rowerowej” zastępuje się wyrazami „dla rowerów”,
- c) w ust. 5:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „chodnika lub”,
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szerokość chodnika wzdłuż drogi, po której ruch pojazdów jest dozwolony z prędkością większą niż 50 km/h, wynosi co najmniej 2 m i brakuje drogi dla rowerów, drogi dla pieszych i rowerów lub pasa ruchu dla rowerów;”,
- d) w ust. 6 skreśla się wyrazy „chodnika albo”;

13) w art. 33a:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kierujący hulajnogą elektryczną jest obowiązany korzystać z jezdni, po której ruch pojazdów jest dozwolony z prędkością nie większą niż 30 km/h, w przypadku gdy brakuje drogi dla rowerów, drogi dla pieszych i rowerów oraz pasa ruchu dla rowerów.

2. Korzystanie z drogi dla pieszych przez kierującego hulajnogą elektryczną jest dozwolone wyjątkowo, gdy droga dla pieszych jest usytuowana wzdłuż jezdni, po której ruch pojazdów jest dozwolony z prędkością większą niż 30 km/h, i brakuje drogi dla rowerów, drogi dla pieszych i rowerów oraz pasa ruchu dla rowerów.”,
- b) w ust. 3 po pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) jazdy po jezdni, z wyjątkiem korzystania z:

 - a) pasa ruchu dla rowerów,

- b) przejazdu dla rowerów,
 - c) jezdni, po której ruch pojazdów jest dozwolony z prędkością nie większą niż 30 km/h, w przypadku gdy brakuje drogi dla rowerów, drogi dla pieszych i rowerów oraz pasa ruchu dla rowerów.”;
- 14) w art. 33b:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kierujący urządzeniem transportu osobistego jest obowiązany korzystać z drogi dla rowerów lub drogi dla pieszych i rowerów, jeżeli jest ona wyznaczona dla kierunku, w którym się porusza lub zamierza skręcić. Kierujący urządzeniem transportu osobistego, korzystając z drogi dla pieszych i rowerów, jest obowiązany zachować szczególną ostrożność i ustępować pierwszeństwa pieszemu.

2. Korzystanie z drogi dla pieszych przez kierującego urządzeniem transportu osobistego jest dozwolone wyjątkowo, gdy brakuje drogi dla rowerów oraz drogi dla pieszych i rowerów.”,
 - b) w ust. 3 po pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) jazdy po jezdni, z wyjątkiem korzystania z przejazdu dla rowerów.”;
- 15) w art. 33c skreśla się wyrazy „chodnika albo”;
- 16) w art. 34 w ust. 4 wyraz „twardą” zastępuje się wyrazami „o nawierzchni twardej”;
- 17) w art. 36 w ust. 1 w pkt 4 i 5 po wyrazach „drodze” dodaje się wyrazy „o nawierzchni”;
- 18) w art. 37 w ust. 4:
- a) w pkt 1 i 2 wyrazy „drodze twardej” zastępuje się wyrazami „drodze o nawierzchni twardej”,
 - b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zajmowania przez zwierzęta więcej niż prawej połowy jezdni albo drogi dla pieszych, drogi dla pieszych i rowerów lub drogi dla rowerów.”;
- 19) w art. 43 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepis ust. 1 nie dotyczy drogi dla pieszych.”;

20) w art. 47:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dopuszcza się zatrzymanie lub postój na drodze dla pieszych kołami jednego boku lub przedniej osi pojazdu samochodowego o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 2,5 t, pod warunkiem że:

 - 1) na danym odcinku jezdni nie obowiązuje zakaz zatrzymania lub postoju;
 - 2) szerokość chodnika jest nie mniejsza niż 1,5 m i nie utrudni ruchu pieszych;
 - 3) pojazd umieszczony przednią osią na drodze dla pieszych nie tamuje ruchu pojazdów na jezdni.”,
- b) w ust. 2 użyty dwukrotnie wyraz „chodniku” zastępuje się wyrazami „drodze dla pieszych”,
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dopuszcza się postój roweru, hulajnogi elektrycznej lub urządzenia transportu osobistego na drodze dla pieszych w miejscu do tego przeznaczonym, a w razie braku takiego miejsca – jak najbliżej zewnętrznej krawędzi drogi dla pieszych najbardziej oddalonej od jezdni oraz równoległe do tej krawędzi, przy zachowaniu warunków określonych w ust. 1 pkt 2.”;

21) w art. 49 w ust. 1:

- a) w pkt 2 wyraz „rowerzystów” zastępuje się wyrazem „rowerów”,
- b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) na drodze dla pieszych i rowerów, drodze dla rowerów, pasie ruchu dla rowerów oraz w śluzie dla rowerów, z wyjątkiem roweru.”;

22) w art. 50 w ust. 1 w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„na pozostałych drogach o nawierzchni twardej”;

23) w art. 54 w ust. 2 w pkt 2 wyraz „chodniku” zastępuje się wyrazami „drodze dla pieszych”.

Art. 8. W ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 176) w art. 45 w ust. 2 wyrazy „31 grudnia 2023 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2050 r.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, 1692, 1725 i 1747) w art. 133b w ust. 1 wyrazy „300 000 tys. zł” zastępuje się wyrazami „500 000 tys. zł”.

Art. 10. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.³⁾) uchyla się art. 15r¹.

Art. 11. 1. Z dniem 1 stycznia 2023 r. państwowy fundusz celowy Rządowy Fundusz Rozwoju Dróg, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, ulega likwidacji.

2. Likwidacja, o której mowa w ust. 1, polega na zamknięciu dotychczasowego rachunku bankowego oraz dotychczasowych ksiąg rachunkowych Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg, będącego państwowym funduszem celowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, 1692, 1725, 1747 i 1768), zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217, 2105 i 2106 oraz z 2022 r. poz. 1488).

3. Z dniem 1 stycznia 2023 r. tworzy się Rządowy Fundusz Rozwoju Dróg, niebędący państwowym funduszem celowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, prowadzony przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

4. Z dniem 1 stycznia 2023 r. Bank Gospodarstwa Krajowego, na podstawie dyspozycji ministra właściwego do spraw transportu, przekazuje na nowy rachunek bankowy Funduszu środki zgromadzone na dotychczasowym rachunku państwowego funduszu celowego.

5. Czynności związane z likwidacją państwowego funduszu celowego, w tym w szczególności zamknięcie jego rachunku bankowego, otwarcie nowego rachunku, przekazanie środków finansowych na nowy rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 4, dokonuje Bank Gospodarstwa Krajowego.

6. Czynności związane z zamknięciem ksiąg rachunkowych państwowego funduszu celowego dokonuje minister właściwy do spraw transportu.

7. Do zwrotu środków związanych z umowami o udzielenie dofinansowania i z umowami o udzielenie finansowania stosuje się postanowienia tych umów, z tym że zwrot środków następuje na wskazany przez Bank Gospodarstwa Krajowego nowy rachunek bankowy.

8. Wolne środki państwowego funduszu celowego przekazane przed dniem 1 stycznia 2023 r. w zarządanie terminowe zgodnie z art. 78b albo art. 78d ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych pozostają w tym zarządaniu do dnia ich zwrotu, określonego w dyspozycji przekazania tych środków w zarządanie terminowe.

9. Należności i zobowiązania zlikwidowanego państwowego funduszu celowego, w tym wynikające z umów o udzielenie dofinansowania albo finansowania, o których mowa w art. 28 ust. 1, art. 36e ust. 1, art. 36j ust. 1 i art. 39 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, oraz o których mowa w art. 36n ust. 1 i art. 36t ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stają się należnościami i zobowiązaniami Funduszu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

10. Zakupione z wolnych środków państwowego funduszu celowego papiery wartościowe Bank Gospodarstwa Krajowego sprzedaje i przekazuje uzyskane z likwidacji środki na nowy rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 4.

Art. 12. Minister właściwy do spraw transportu sporządza sprawozdanie z wykonania rocznego planu finansowego Funduszu, o którym mowa w art. 12 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, za 2022 rok w terminie do dnia 31 marca 2023 r.

Art. 13. 1. Pierwszy plan finansowy Funduszu sporządza minister właściwy do spraw transportu w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Projekt planu, o którym mowa w ust. 1, podlega uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych w terminie 7 dni od dnia jego przekazania przez ministra właściwego do spraw transportu.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2120, 2133, 2262, 2269, 2317, 2368 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 202, 218, 655, 830, 1301, 1370, 1488, 1561 i 1723.

Art. 14. Umowy i porozumienia, z wyłączeniem umowy, o której mowa w art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, zawarte na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym przed dniem 1 stycznia 2023 r., zachowują ważność do czasu ich zmiany.

Art. 15. Do wpłat, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1, zwanych dalej „wpłatami”, wymaganych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, do których dokonania zobowiązane były spółki działające na podstawie ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722), zwane dalej „spółkami”, stosuje się przepis art. 5 ust. 9 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 16. 1. Postępowania w sprawie obowiązku dokonywania wpłat przez spółki wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

2. W przypadku gdy na podstawie ust. 1 umorzeniu podlega postępowanie odwoławcze, organ odwoławczy umarza również postępowanie pierwszej instancji.

Art. 17. Do postępowań przed sądami administracyjnymi dotyczących:

- 1) decyzji w sprawie obowiązku dokonywania wpłat przez spółki wszczętych i niezakończonych prawomocnym orzeczeniem przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
 - 2) postanowień wydanych w postępowaniach w sprawie decyzji, o których mowa w pkt 1
- stosuje się przepis art. 5 ust. 9 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. 1. Wpłaty dokonane przez spółki przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają zwrotowi w kwocie stanowiącej równowartość dokonanej wpłaty. Zwracana kwota nie podlega oprocentowaniu.

2. Zwrot, o którym mowa w ust. 1, następuje na wniosek spółki, która dokonała wpłaty, złożony do ministra właściwego do spraw transportu. We wniosku podaje się kwotę wpłaconą przez spółkę oraz numer rachunku bankowego, na który należy dokonać zwrotu.

3. Zwrot, o którym mowa w ust. 1, następuje w drodze czynności materialno-technicznej, z tym zastrzeżeniem, że w przypadku gdy minister właściwy do spraw transportu nie odnotował faktu dokonania wpłaty przez spółkę lub wpłata ta została dokonana w mniejszej wysokości, minister właściwy do spraw transportu wydaje decyzję na podstawie art. 75 § 4a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.⁴⁾).

4. Minister właściwy do spraw transportu dokonuje zwrotu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2.

Art. 19. Decyzje ostateczne w sprawie obowiązku dokonywania przez spółki wpłat do Funduszu wydane przez ministra właściwego do spraw transportu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w tym decyzje w sprawie odmowy stwierdzenia nadpłaty oraz decyzje w sprawie udzielenia interpretacji indywidualnej dotyczącej obowiązku dokonywania przez spółki wpłat do Funduszu wydane na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24, 974 i 1570), wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Przepisów art. 162 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052 oraz z 2022 r. poz. 1301) nie stosuje się.

Art. 20. Do zmiany listy, o której mowa w art. 26 ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, zatwierdzonej przez Prezesa Rady Ministrów przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepis art. 26 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 21. Do ustalania wysokości dofinansowania zadań powiatowych i gminnych oraz zadań obwodnicowych stosuje się przepisy art. 14 ust. 2 i 3 pkt 1 i art. 16a ust. 5, 7 i 9 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, począwszy od naboru przeprowadzonego w ramach planu finansowego Funduszu na rok 2023.

Art. 22. Do listy zadań obwodnicowych, o której mowa w art. 36c ust. 4 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, sporządzonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepis art. 36c ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 23. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy minister właściwy do spraw transportu wstępuje w zawarte umowy o udzielenie dofinansowania zadania mostowego, o których mowa w art. 36 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, których stroną był wojewoda. Umowy o udzielenie dofinansowania zadania mostowego zawarte przez wojewodę zachowują ważność.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1598, 2076, 2105, 2262 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 835, 974, 1265 i 1301.

Art. 24. Do naborów rozstrzygniętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie stosuje się przepisu art. 38 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 25. W okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 20 września 2022 r. przez:

- 1) drogę dla pieszych, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2d oraz ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, rozumie się chodnik, o którym mowa w art. 4 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym;
- 2) przejazd dla rowerów, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2d oraz ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, rozumie się przejazd dla rowerzystów, o którym mowa w art. 2 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu dotychczasowym;
- 3) drogę dla pieszych i rowerów, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2d oraz ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, rozumie się ścieżkę pieszo-rowerową w rozumieniu przepisów dotychczasowych;
- 4) drogę dla rowerów, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2d oraz ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, rozumie się ścieżkę rowerową w rozumieniu przepisów dotychczasowych.

Art. 26. 1. Z dniem 21 września 2022 r. istniejące:

- 1) chodniki i drogi dla pieszych – stają się drogami dla pieszych w rozumieniu art. 2 pkt 4a ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) drogi dla rowerów i pieszych – stają się drogami dla pieszych i rowerów w rozumieniu art. 2 pkt 4b ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 3) estakady i kładki dla pieszych – stają się wiaduktami lub mostami, o których mowa w art. 4 pkt 13 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 4) jednopoziomowe skrzyżowania dróg publicznych – stają się skrzyżowaniami w rozumieniu art. 4 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 5) przejazdy dla rowerzystów – stają się przejazdami dla rowerów w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 6) wielopoziomowe skrzyżowania dróg publicznych w postaci:
 - a) węzłów drogowych – stają się węzłami w rozumieniu art. 4 pkt 9a ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - b) przejazdów drogowych – stają się wiaduktami, o których mowa w art. 4 pkt 13 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 7) obiekty budowlane niezwiązane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, urządzenia niezwiązane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, urządzenia infrastruktury technicznej niezwiązane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz obiekty budowlane i urządzenia niezwiązane z gospodarką drogową lub obsługą ruchu – stają się urządzeniami obcymi w rozumieniu art. 4 pkt 2b ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Zarządca drogi wprowadza odpowiednie zmiany, wynikające z ust. 1, w ewidencji dróg, o której mowa w art. 10 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 3, w terminie do dnia 20 września 2024 r.

3. Organizacje ruchu zatwierdzone przez organ zarządzający ruchem przed dniem 21 września 2022 r., obejmujące swym zakresem chodniki, drogi dla pieszych, drogi dla rowerów i pieszych lub przejazdy dla rowerzystów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 5, zachowują ważność do czasu ich zmiany.

4. W okresie od dnia 21 września 2022 r. do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 7 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie jest wymagane oznakowanie drogi dla pieszych, której przeznaczenie dla pieszych jest oczywiste.

Art. 27. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 7 ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 7 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 7 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż do dnia 20 września 2026 r., i mogą być w tym czasie zmieniane na podstawie tych przepisów w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 28. 1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem 21 września 2022 r. prowadzonych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

2. Decyzje wydane na podstawie przepisów art. 29 ust. 1, art. 29a ust. 1, art. 36, art. 38 ust. 3, art. 39 ust. 3, art. 40 ust. 1, 2a, 12 i 14a i art. 40e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym zachowują moc.

Art. 29. 1. Organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego dostosują, do dnia 20 września 2026 r., uchwały, o których mowa w art. 40 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 3, do zmian wynikających z art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Uchwały, o których mowa w art. 40 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc i mogą być w tym czasie zmieniane.

Art. 30. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 40 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż do dnia 20 września 2023 r.

Art. 31. Do wniosków o wydanie opinii, o której mowa w art. 133b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9 w brzmieniu dotychczasowym, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepis art. 133b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 32. 1. W przypadku roszczeń, których dochodzenie zostało ograniczone na podstawie art. 15r¹ ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10 i które dotyczyły zdarzeń powstałych:

- 1) do dnia 31 grudnia 2020 r., zamawiający może dokonać potrącenia z wynagrodzenia wykonawcy lub z innych jego wierzytelności, a także dochodzić zaspokojenia z zabezpieczenia należytego wykonania umowy, jednak nie wcześniej niż od dnia 1 października 2022 r.;
- 2) w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r., zamawiający może dokonać potrącenia z wynagrodzenia wykonawcy lub z innych jego wierzytelności, a także dochodzić zaspokojenia z zabezpieczenia należytego wykonania umowy, jednak nie wcześniej niż od dnia 1 stycznia 2023 r.;
- 3) w okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zamawiający może dokonać potrącenia z wynagrodzenia wykonawcy lub z innych jego wierzytelności, a także dochodzić zaspokojenia z zabezpieczenia należytego wykonania umowy, jednak nie wcześniej niż od dnia 1 kwietnia 2023 r.

2. Terminy przedawnienia roszczeń, o których mowa w art. 15r¹ ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, których bieg nie rozpoczął się do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, a rozpoczęty uległ zawieszeniu do tego dnia, odpowiednio rozpoczynają swój bieg albo bieżą nadal w przypadku, o którym mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1, od dnia 1 października 2022 r.,
- 2) ust. 1 pkt 2, od dnia 1 stycznia 2023 r.,
- 3) ust. 1 pkt 3, od dnia 1 kwietnia 2023 r.

– z tym że upływ terminu przedawnienia może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia, w którym zawieszony termin rozpoczął swój bieg.

3. W przypadku gdy termin ważności zabezpieczenia należytego wykonania umowy upływa w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia:

- 1) 13 października 2022 r., w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1,
- 2) 13 stycznia 2023 r., w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2,
- 3) 13 kwietnia 2023 r., w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3

– zamawiający może dochodzić zaspokojenia z tego zabezpieczenia jeszcze przed upływem terminów wskazanych odpowiednio w ust. 1 pkt 1–3, chyba że wykonawca, na 14 dni przed upływem ważności zabezpieczenia, każdorazowo przedłuży jego ważność lub wniesie nowe zabezpieczenie, którego warunki zostaną zaakceptowane przez zamawiającego.

Art. 33. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 2, art. 3 pkt 1, 2, 4, 6–9, 11–25, art. 4–7 i art. 26–30, które wchodzi w życie z dniem 21 września 2022 r.;
- 2) art. 1 pkt 2, 5, 7–14, art. 11, art. 12 oraz art. 14, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*